

(Давомаш дар сах.2). ➡

Фармони Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон

ДАР БОРАИ СТРАТЕГИЯИ ИСЛОҲОТИ НИЗОМИ БОНКИ
ҶУМҲУРИИ ЎЗБЕКИСТОН ДАР СОЛҲОМ 2020—2025(Аввалаш
дар сах. 1).

5. Дар назди Вазорати молияи Ҷумҳурии Ўзбекистон идораи лоиҳавӣ оид ба трансформатсия ва хусусгардонии бонҳои тижоратӣ бо ҳиссаи давлатӣ дар доираи шумораи штати тасдиқнамудани вазорат таъсис дода шуда, ба онҳо ҳуқуқҳои зерин дода шаванд: чалби мушавирони байналмилалӣ ба ҳайси мушовир дар ҷараёни трансформатсия ва хусусгардонии бонҳои тижоратӣ;

баргузор намудани гуфтушӯид ва имзои созишномаҳо бо институтҳои байналмилалӣ молиявӣ ва сармоягузори имконпазир хориҷӣ оид ба масъалаҳои тағйирот ва хусусгардонии бонҳои тижоратӣ.

Муқаррар карда шавад, ки ба Идораи лоиҳавӣ муовини якуми вазири молияи Ҷумҳурии Ўзбекистон роҳбарӣ мекунанд.

6. Бонки марказӣ ва Вазорати молияи Ҷумҳурии Ўзбекистон оид ба на дерат аз соли 2024 баргузор намудани баҳодиҳии ҳолати сектори

молиявӣ бинобар барномаи Бунёди байналмилалӣ асф-ор ва Бонки ҷаҳонии FSAP чораҳо андешиданд.

7. Дахлати роҳбарони вазоратҳо, идораҳо ва мақомоти ҳокимияти давлатӣ дар маҳалҳо ба фаёлияти бонҳо, аз ҷумла идоракунии хавфҳои соҳибкорӣ, ки ба ташаккули сандуқи қарзӣ ва дороиҳои бонкӣ алоқаманд аст, манъ карда шаванд.

Прокуратураи генералии Ҷумҳурии Ўзбекистон назорати иҷрои қонунгузорӣ дар бораи бонҳо ва фаёлияти бонкро дар самти пешгирии дахлати маъмурий ба фаёлияти бонҳо аз ҷониби мақомоти давлатӣ пузур гардонанд.

8. Вазорати рушди иқтисодӣ ва паст кардани сатҳи камбизоатӣ яқоя бо Вазорати молияи Ҷумҳурии Ўзбекистон дар тӯли ду моҳ оиди таҳкими институтҳои

Фонди давлатии дастгирии рушди фаёлияти соҳибкорӣ бо шомил намудан ба таркиби Шӯрои идоракунии аъзои мустақили фонд чораҳо андешиданд.

9. Бонки марказӣ ва Вазорати молия яқоя бо дигар вазорату идораҳои манфиатдор дар муддати се моҳ ба Девони Вазирони Ҷумҳурии Ўзбекистон оид ба ворид намудани тағйирот иловаҳо ба қонунгузорӣ, ки аз Фармони мазкур бармеоянд, тақлифот тақдим намоёнд.

10. Мавқеи 1-3 замимаи №1 ба қарори Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон аз 29 апрели соли 2019 тахти №КП-4300 «Дар бораи чораҳои минбаъд тақмил додани механизмҳои чалби сармояи мустақими хориҷӣ ба иқтисодиёти ҷумҳурий» беэътибор доништа шаванд.

11. Назорати иҷрои Фармони мазкур ба зиммаи Сарвазирӣ Ҷумҳурии Ўзбекистон А.Н. Арипов ва раиси Бонки марказӣ М.Б. Нурмуратов гузошта шаванд.

Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон
Ш.МИРЗИЁЕВ

Шаҳри ТОШКАНД,
12 майи соли 2020.

Дар вилояти Андиҷон аз ҷониби марказҳои хидматрасони давлатӣ тӯли 40 рӯзи охир 3701 субъекти нави соҳибкорӣ ба қайд гирифта шуд. Ба қариби 700 нафар таълим ва дигар таҷриботи замонавӣ кӯмак расонд. Ин аст, ки дар давраи карантин кори худро боздошта буданд, оғоз ёфт.

СУБЪЕКТҲОИ СОҲИБКОРӢ
БЕШТАР МЕШАВАНД

Мувофиқи маълумоти хидмати матбуоти раёсати Оҷонси хидматҳои давлатии вилояти Андиҷон бинобар паҳншавии бемории коронавирус аз 25 март аз ҷониби ҳодимони навбатдори марказҳои хидмати давлатӣ тамоми хидматҳои давлатӣ аз тариқи электронӣ – портали «my.gov.uz» танҳо дар мавридҳои зарурӣ пешниҳод мешуданд.

– Тӯли 40 рӯзи охир ба марказҳои хидмати давлатӣ аз ҷониби шаҳрвандон беш аз 50 ҳазор муроҷиат расид, – мегӯяд муовини сардори раёсати вилояти Оҷонси хидматҳои давлатӣ Абдурахмон Алимов. – Ба бозе шаҳрвандон мувофиқи тартиби муқарраршуда тавсияҳои дахлдор дода шуданд, ба бисёр ҳамватанон бо дарназардошти аҳамияти фаёлияти онҳо бо риои қоидаҳои карантин хидматҳои зарурӣ пешниҳод карда мешаванд.

Дар ин давра аз ҷониби марказҳои хидмати давлатӣ 3701 субъекти нави соҳибкорӣ ба қайд гирифта шуд. Баъд аз ҷониби роҳбарии давлат эълон шудани сабақҳои муроҷиат карантин ва муроҷиати видеои ҳокими вилоят бобати ба роҳ мондани фаёлияти корхонаҳои истеҳсоли, ки ба муносибати карантин кори худро қатъ карда буданд, аз 11 ҳазор субъекти соҳибкории фаёлияти худро муваққатан боздошта 2300-тоашон бо масъалаи оғоз кардани кор муроҷиат намуданд. Барои онҳо ҳуҷҷатҳои дахлдор мувофиқи тартиби муқарраршуда расмӣ қунонида шуданд.

Қисмати асосии муроҷиатҳо ба масъалаҳои гирифтани ҳуҷҷат дар бораи набудани маҳбӯсият, бақайдгирии манзил, расмизнонии кадастр, қайд ва аз нав ба қайд гирифтани субъектҳои соҳибкорӣ тааллуқ доранд.

Ф. УБАЙДУЛЛОЕВ,
хабарнигори ЎЗА.

Дар маҳаллаи ба номи Тоғай Муроди ноҳияи Олтинсой вилояти Сурхондарё шӯбаи ҷамъияти масъулиятш маҳдуди «ZIF Textile»-и шаҳри Тирмиз ба кор шурӯъ кард. Дар маҳаллаи мазкур шӯбаи ҷамъияти масъулиятш маҳдуди «ZIF Textile»-и шаҳри Тирмиз ба мақсади таъмини ҳуқуқи манфиатҳои занону духтароне, ки дар шаш маҳалла истиқомат мекунанд, таъминоти дод шудааст.

Дар ин рӯзҳои гарон барои ба амал татбиқ намудани ин кори нек Федератсияи иттифоқҳои касабҳои Ўзбекистон барои корхонаи дӯзандагии замонавӣ «ZIF Textile» 2,5 миллиард сӯм ҷудо карда, ба харидаи 150-то мошини ҷордӯзӣ ва дигар таҷҳизоти замонавӣ кӯмак расонд. Ин аст, ки дар шӯбаи корхона 300 нафар занону духтарон бо ҷойи кори доимӣ таъмин карда шуданд.

Дар акс: дар ҷамъияти масъулиятш маҳдуди «ZIF Textile».

Аксбардор: Ч.ҚЎЗИМУРДОВ (ЎЗА).

Хабарҳо

Лоиҳаи нав дар соҳаи
техникаи электронӣ

Дар мамлакатамон барои ташаккули зехни инноватсионии насли наврас, фаро гирифтани онҳо бо сохтори таълими харҷониба тақмилифта зътибори муҳим нигаронида мешавад.

Дар ҳоле ҳам, ки вазъи эпидемиологӣ дар саросари дунё ҳамон мураккаб аст, масъалаи истифода аз стандартҳои таълими электронӣ аҳамияти муҳим касб намуштааст. Таъмин сохтани муассисаҳои таълими ва алоқамандони соҳа бо компютерҳои замонавӣ дар маркази диққат ва ин гуна воситаҳои электронӣ акнун то андозае дар кишвари мо низ истеҳсол карда мешаванд. Ҳамкорӣ бо хориҷ, хусусан, ширкатҳои ба истеҳсоли воситаҳои электронӣ махсусонашудаи ҷинӣ мустақим мегарданд.

Лоиҳае, ки бо яке аз ин гуна ширкатҳои ҷинӣ тавассути видеомаҷлаоти онлайн ба имзо расид, ҳаққи миллион долларӣ ИМА арзиш дорад. Ташаббускорони ин лоиҳа иттиҳодиҳои саноатӣ «Узлтех» ва Вазорати таълими халқи ҷумҳурий буда, татбиқи амалии он ба охири соли 2020 пешбинӣ гардидааст.

Дар ҷараёни истифода аз стандартҳои таълими электронӣ ҷӣ андоза аҳамият касб намуштаи истеҳсол ва маҳаллигардонии ҷиҳозҳои электронӣ, тахти тамағи «Ўзбекистон» истеҳсол гардидаи компютерҳои замонавӣ ба ҳамаамон маълум. Бо татбиқ шудани лоиҳаи нав, ба роҳ гузошта шудани хидматҳои техникаи сервисӣ 80 нафар ба ҷои кори доимӣ таъмин мегарданд.

Тартиби нави имтиҳоноти
қабул

Имтиҳоноти қабул ба муассисаҳои таълими олии ҷумҳурий ҷӣ тарз сурат мегардад? Хабарҳо бобати то андозае содда гардондани ҳуҷҷатсупорӣ ва санҷишҳои тест дар шароити кунунӣ паҳн шуда буданд. Тартиби нави оиди қабули ҳуҷҷатҳо ва рафти имтиҳонсупорӣ Маркази давлатии тести ҷумҳурий маълум намуд.

Ҳуҷҷатсупорӣ аз 15 июн то 15 июл давом карда, абитуриент аз масофа истода, тавассути телефони мобилӣ ба тарзи онлайн ин корро ба амал бароварданааш мумкин. Ба барномаи махсус тавассути сайти махсуси МДТ нис ворид гаштан имконпазир аст. Маълумотҳои даркорӣ дар базаи электронии МДТ маҳфӯз дошта шуда, аз ҷониби доствалаб маълум сохтани номи муассисаи таълими оӣ, самт ва забони таълим кифоя ме-

бошад. Паспорт, шаҳодатнома ё диплом дар бораи маълумот, маълумотнома дар бораи имтиёз ҷун ҳуҷҷат пешниҳод мегардад. Баъдан нусаи аслии ҳуҷҷат дар даргоҳҳои таълими олии ҷудогона супорида шуда, доствалаб бо номнавис шудан ба имтиҳони қабул роҳ дода мешавад. Харорати бадани ӯ санҷида ва барояш ниқоб ва дастпӯш тақдим мегардад. Ҷудо карда шудани 3 метри мукабаб ба ҳар як доствалаб ба нақша дармадааст. Фаҳҳои маҷбурий (забони модарӣ, таърихи Ўзбекистон, математика), ки дар санҷишҳои тест ҷой доштад, аз байн бардошта шуда, доствалаб тӯли як соат имтиҳони амалие, ки ҷорӣ шудааст, танҳо аз рӯи ихтисос ба саволҳо ҷавоб мегардонад. Дар вазъи дигаргун шудани вазъи эпидемиологӣ эҳтимоли ба таъхир гузошта шудани вақти қабули имтиҳонот низ мавҷуд.

Вусъати корҳои рӯзҳои
карантин

Таҳияи нақшаҳои манзилнок бобати таъмин ба шугъл нақши муҳим дошта, дар вилояти Тошканда лоиҳаи «Ба ҳар як ҷавон – як гектар замин» татбиқи амалии худ меёбад.

Минҷумла, ба 924 нафар писару духтарон то ин вақт 380 гектар майдон тақсим карда дода шуд. Истифода аз майдонҳо, ки бенигоҳубин меҳобиданд, дар ноҳияи Чиноз нис қобили тавачҷӯх мебошад. Замиҳои бекорхобида азхуд ва обёрӣ карда мешаванд. Ҷунончи, ҷавонон аз маҳаллаи Истиклоли ноҳияи мазкур майдонҳои барояшон ҷудошударо самаранок истифода менамоянд. Ба хатмакардаи коллеҷи касбу ҳунари Зоирҷон Лапаев ва 3 нафар ҳамсолонаш 1,6 га замин дар асоси тендер ҷудо карда шуд.

– Ба 40 сотиҳ майдон, ки бароям муайян гашт, тарбузу харбуза коридам, – мегӯяд З.Лапаев, – ниятам 25 миллион сӯм даромад ба даст гирифтан.

Аз 28391 нафар ҷавонони ноҳияи Чиноз 1174 нафарашон ҷои кори доимӣ надоштад. Алҳол бошугълфарогирӣ 507 нафари онҳо таъмин гашт.

Тахти ҳамкорӣ бо коршиносони афғонистонӣ ба наздикӣ сеҳи истеҳсоли макарон ба кор андохта шуд. Корхона, ки бо татбиқи лоиҳаи арзишаш 1 миллион 684 ҳазор доллар ИМА ба фаёлият шурӯъ сохт, рӯзе 20 тонна макарон истеҳсол менамояд. Сеҳ бо технологияи итловӣи ҷиҳозонида шудааст. 70 нафар ҷавонони маҳаллӣ ба кор таъмин шуданд. Кор дар ду баст ташкил ва фаёлияти корхонаи мазкур дар рӯзҳои карантин боз ҳам ҷонноктар гардидааст.

М.ШОДИЕВ,
муҳбири «Овози тоҷик».

100 ҲАЗОР ТОННА ТАРБУЗ СОДИР
КАРДА МЕШАВАД

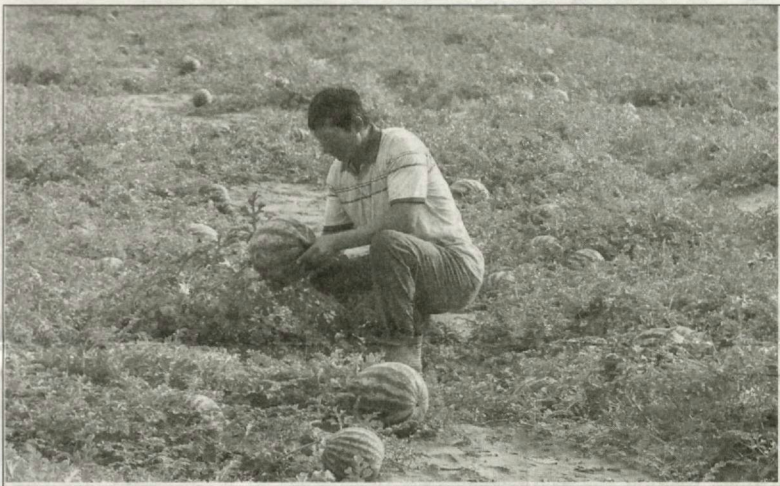
Парвариши маҳсулоти кишоварзӣ ва афзоиш додани ҳаҷми содирот аз ҷумлаи масъалаҳои муҳими рӯз ба ҳисоб меравад. Воҳури, ки тахти сарвари ҳокими вилояти Қашқадарё З. Мирзаев бо деҳқонон ва содиркунандагони тарбуз дар деҳаи Қўқдалаи ноҳияи Чироқӣ баргузор гардид, маҳз ба ҳаҷми масъала бахшида шуд.

Бояд қайд кард, ки деҳқонони деҳаи Қўқдалаи ноҳияи Чироқӣ дар парвариши тарбуз таҷрибаи нодир доранд. Албатта, ба заминҳои лалӣ об бароварда, бо кишоварзӣ шугъл варзидан кори осон нест. Аммо деҳқонон роҳи ин корро пайдо мекунанд. Ҷоҳҳои артезиан кофта, аз ҷуқури 100-150 метр об бароварда, майдонҳои тарбуз обёрӣ карда мешаванд. Айни ҳол дар ниҳолҳои аввали сол дар гармхонаҳои маҳсули сунъӣ шинонидашуда тарбузҳои ҳар якаш на камтар аз 4-5 килограммаи содиротбод пухта мерасанд. Деҳқонон мегӯянд, ки пас аз чанд рӯз онҳо фарк пухта, барои фуруш омода мешаванд.

Имсол сокинони Қўқдала ният доранд дар 14 000 гектар тарбуз парвариш кунанд. Дар 5 ҳазору 30 гектар замин тарбузи барвақтӣ, 4 ҳазору 718 гектар тарбузи миёнаи кишта шуда бошад, дар майдони 4

ҳазору 252 гектар кишти тарбузи дерӣ ба назар гирифта шудааст. Деҳқонон ният доранд, ки 100 ҳазор тонна тарбузро ба 7 кишвар содир кунанд.

Дар воҳури бо соҳибкоруни фермерҳои содиркунанда ҳокими вилоят дар бораи пурра ба содирот равона намудани тарбузи имсола суҳан ронда, таъкид намуд, ки барои ин тамоми чораҳои зарурӣ андешида мешавад. Вай инчунин қайд кард, ки потенциалӣ содиротии минтақа паст боқӣ монда, мева ва сабзавоти дар минтақа парваришёфта тавассути дигар минтақаҳо содир карда, аз имкониятҳои мавҷуда самаранок истифода бурда намешаванд, дар натиҷа на танҳо иқтисоди содиротии минтақа коҳиш меёбад, деҳқон низ нафъ намебинад. Вай таъкид кард, ки минбаъд ба ҷунин вазъ роҳ дода нахоҳад шуд ва ҳама корҳо оид ба содирот тахти назорати қатъӣ қарор

мегиранд.

Бино ба гуфти ҳоким, имсол дар ноҳияи Чироқӣ 9 000 гектар замин қорам азхуд карда мешавад. Барои сохтмони ҷоҳҳои артезиан 13 миллион сӯм маблағ ҷудо карда мешавад. Умуман, дар солҳои наздик дар ноҳия 19 000 гектар заминҳои лалӣ ба майдонҳои обёриванда табдил дода мешавад.

– Имконият ҳаст, шароити кофист, танҳо одами кордон лозим, аввал харидорро пайдо карда, баъд зироат кошта шавад, дар интиҳоби тухмӣ хато накардан аз масъалаҳои муҳим-

тарин аст, – таъкид намуд ҳокими вилоят.

Вай соҳибкоруноро даъват кард, ки дар рӯйдани маҳсулоти серхаридор ва содиротбод дар майдонҳои кишти тақрири имсола ҳамкорӣ кунанд. Ӯ оид ба ин масъала андешаҳои онҳоро шунид. Ба мансабдорон дастур дод, ки ба ин самт сармоягузориҳои хориҷӣ бештар ҷалб карда шаванд.

Дар ҷараёни мулоқот андешаҳои сармоягузориҳои эронӣ, ки ният доранд ҳатти истеҳсоли шарибати тарбузро бунёд кунанд, шунида шуд ва қайд гардид, ки

дар ин масъала тамоми шароит муҳайё карда мешавад. Дар маҷлис инчунин мушқилиҳои яқчанд соҳибкор шунида шуда, барои ҳалли фасли харчи зудтари онҳо вазифаҳо муайян шуданд.

Пас аз он иштирокдорони ҷарабинӣ бо роҳбарии ҳоким пайкали тарбузро аз назар гузаронда, дар бораи нақшаҳои оянда суҳбат карданд.

Ӯ. БАРОТОВ,
муҳбири ЎЗА.
Суратгир:
Ч. НОРҚОБИЛОВ (ЎЗА).

ОҚИБАТҲОИ ОФАТИ ТАБӢЙ
БАРТАРАФ МЕГАРДАД

Гирдбоди шадиде, ки шомӣ 27 апрели соли ҷорӣ яқо бо селборон дар вилояти Бухоро рух дод, ба манзили зисти аҳоли, иншооти иҷтимоӣ ва хоҷагии халқи вилоят, хусусан ноҳияҳои ҷанубии он зарари ҷиддӣ расонд. Бозиди саривактии Президенти Ш. Мирзиёев ба ин муносибат, шиносӣ бо вазъият, мулоқоти ҳалпурсиҳои ӯ бо сокинону ҷабридагон, андешидани чораҳои фаврӣ аҳолии вилоятро хеле рӯҳбаланд сохтанд. Бахри бартарафкунии оқибатҳои офат нафақат садорату корхона, ташкилоту ҷамоаҳои вилоятӣ, балки вазорату идораҳои ҷумҳуриявӣ, ҳокимиятҳои шаҳру вилоятҳо, хизматчиёни ҳарбӣ кӯмак мерасонанд. Мардум бори дигар эҳсос намуданд, ки онҳо дар рӯзи саҳт танҳо нестанд, давлат ва мардуми ҷимматбаланд пушту паноҳи онҳо аст.

Мо аз ҷонишини ҳокими вилоят, сардори Садорати дастгирии маҳалла ва оила, ҷонишини сардори ситоди бартарафкунии оқибатҳои офати табӣӣ Ӯлдош Ҷумъаев хоҳиш намудем, ки доир ба талафоти расида ва ҷараёни бартарафсозии офат маълумот диҳад.

– Гирдбод, ки аз ҷониби Туркманистон ба вилоят ворид гардид, бо борони сел омезиш ёфта, ба офати беҳимӣ табдил ёфт. Дар натиҷа 41927 бино ва иншоот, аз ҷумла 41085 хонадон, 842 объекти соҳаи иҷтимоӣ хароб кард, зарари расида 141,6 миллиард сӯмро ташкил дод. Дар натиҷаи офат 359,1 ҳазор хонадон бе барқ монд. Дар ноҳияҳои Олоту Қароқўл 1,8 ҳазор трансформатор аз кор баро-

мад. Дар 115,3 ҳазор хонадон газӣ табӣӣ қатъ ёфт. Таъминоти оби нӯшокӣ дар ноҳияҳои Олот, Қароқўл, Рометан, Вобқанд, Қогон, Бухоро ва шаҳри Бухоро аз сабаби набудани барқ ғайримикмон гардид. 10 стансиҳои телефони алоқа бо сим, 13 манораи алоқаи мобилӣ, 433 сутуни алоқа, 92 ки хати алоқаи ҳавоӣ, 481 базаи стансиҳои мобилӣ аз фаёлият бозмонданд. Аз 9,9 ҳазор гектар кишари пахта 12168 ҳазор гектараш ношоам гардид ва акнун дар онҳо бояд кишти тақрири гузаронида шавад. Ҳолбориши пай дар пайи борон ба кишти тақрири ҳалал мерасонад. Дар айни замон 12619 гектар ғаллазар зарар дид. Акнун дар 680 гектари он кишти тақрири: дар 248 гектар пахта, дар 185 соя, дар

120 офтобпараст, дар 19 аз ҷумла зироати полиз, дар 68 мош ва дар 40 га ҷуворимакка кошта мешавад. Дар натиҷаи офати табӣӣ 194 гектар гармхона, 2616 гектар бо талаф ёфт. Ташири сарвари давлат ба вилоят ва Фармони ӯ аз 28 апрели соли 2020 «Дар бораи чораҳои тадбирҳои таъхирнопазирӣ бартарафкунии оқибатҳои офати табӣӣ дар вилояти Бухоро» ҳамааро ба по ҳезонд. Вазорату идора, корхонаҳои ташкилот, муассисаҳои ҷамоаҳои ҷимматбаландона ба кӯмак омаданд. Ҷараёни пуришдидати барқароркунии ислоҳсозӣ, қорҳои бинокорию таъмиркунии оғоз ёфт. Бо ин мақсад 32448 нафар бинокорон, аз ҷумла аз Вазорату мулофиза 240 нафар, аз садорати вазъиятҳои фавқуллодаи вилоят 245 нафар,

аз Вазорати қорҳои дохилӣ 79 нафар, аз Ғарбияи миллий 250 нафар ҷалб карда шуданд. Дар натиҷаи азму кӯшиши дастҷамъии онҳо то 10 май 23284-то хонадони аҳоли, 314-то мактаб, 154-то муассисаи таълими томактабӣ, 75 бинои ғиғи тандурустӣ ва 78 иншооти дигар пурра аз таъмир баромаданд. Дар ҳудудҳои газӣ табӣӣ, оби нӯшокӣ, ҳатти алоқа қашида, стансиҳои осебдидани онҳо пурра барқарор гардиданд. Қариб ба ҳамаи хонадонҳои бечароғмонда ҷараёни электрии дастрас шуд. Қорҳо бобати барқароркунии стансиҳои насоси «Ҳамза-1» ва «Ҳамза-2» ба поён мерасад. Бо мақсади бартарафсозии офат аз вазоратҳо, идораҳои ташкилотҳои ҷумҳурий, ҳокимиятҳои шаҳру вилоятҳо ба андозаи 6 миллиард сӯм ёрии ҳомиён, инчунин ба андозаи 2,9 миллиард сӯм масоҳеҳои бинокорӣ ва 1,6 миллиард сӯм маҳсулоти ғуҷуқворӣ расид. Бояд таъкид намуд, ки аз офати табӣӣ ноҳияи Олот бештар зарар дид. Имрӯз дар 38 маҳаллаи ин ноҳия 2368 нафар мададгдорон (қормандони ширкату идораҳо ва хизматчиёни ҳарбӣ) бо 114 воситаи нақлиёт ва техникаи маҳсус

бахри бартарафкунии оқибатҳои офати табӣӣ заҳмат меканд. 722 нафар ҳарбиён, қормандони идораҳои ғуногун дар бозори деҳқонӣ, иншооти тандурустӣ, мактаби муассисаҳои таълими томактабӣ, коллеҷ ва хонадонҳои маҳаллаҳо бо қорҳои тозакунии маҳсулоти деҳқонӣ дар ҳамаи маҳаллаҳои ноҳия бо мақсади таъминоти ғуҷуқворӣ дуқонҳои сайёр хизмат мерасонанд. Ба аҳолии ноҳия аз шаҳру ноҳия ва вилоятҳо 28961 килограмм картошка, 22010 кило пибё, 44400 кило орд, 3215 кило шакар, 2941 кило макарон, 24176 кило бирич, 14800 кило сабзӣ, 13318 литр рағван расонда дода шуд. Ба туфайли саёи кӯшиш, ҳамчун хатти ҳаммаслакӣ оқибатҳои офат дилпурона бартараф мегарданд. Шубҳа нест, ки халқи мо, мардуми заҳматкаш ва ҷимматбаланди мо ин душвориқоро низ мардона паси сар намуда, роҳи худро ба сӯйи мақсадҳои наҷиб сарбаландона идора меканд.

Амрулло АВЕЗОВ,
хабарнигори
«Овози тоҷик» дар
вилояти Бухоро.

Ҳокими вилояти Намангон Х. Бозоров бо зиндагии ҳаррӯза сокинони ноҳияи Намангон шинос шуд. Вай қорҳоро дар самти таъмини фаёлияти мунтазами корхонаҳои кишоварзӣ, сохтмон ва саноат, ташкили ҷойҳои нави қорӣ омӯхт.

ЗАНБҮРИАСАЛПАРВАРӢ РИВОҶ
МЕЁБАД

Аввал роҳбари вилоят ба назди намоёндагони авлоди занбӯриасалпарварон — оилаи Холмирозоевҳо, ки дар деҳаи Хонобод зиндагӣ мекунанд, ташири овард. Дар ин ҷо бо ҷараёни истеҳсоли асал, ки маҳсулоти табобати ва содиротӣ мебошад, шинос шуд ва бо занбӯриасалпарварон дар бораи мушқилиҳои мавҷудаи соҳа ва роҳҳои ҳалли онҳо суҳбат орошт.

Айни замон ин оила, ки дар он намоёндагони панҷ авлод ба занбӯриасалпарварӣ машғуланд, дар 500 кутти ҳазор занбӯри асал парвариш мекунанд. Файр аз он, оила мувофиқи талаботи бозор бастуриданӣ асал, гард ва занбӯри асалро ба роҳ мондааст.

Дар деҳаи Хонобод занбӯриасалпарварӣ хеле рушд ёфтааст. Ба байр аз истеҳсоли маҳсулоти дар ин соҳа, таҷриботи ва дастгоҳҳои ба он алоқаманд, дар деҳа зиёд гардондани занбӯри асал, пешгирии касалиҳо ва ҳам-

корӣ дар асоси муносибати назарӣ ва амалии кооперативӣ ба роҳ монда шудааст. Дар айни замон дар вилоят беш аз 1500 субъекти соҳибкорӣ дар зиндаи аз 100 ҳазор кутти занбӯри асал парвариш менамоянд. Ба туфайли диққати маҳсус додан ба содирот 178 ҳазор оилаи занбӯр ба Русия, Қазоқистон ва Қирғизистон бароварда

шуданд. Аз ҷумҳури 220 ҳазор донда пакети занбӯри асал содир карда шудааст ва Намангон дар соҳаи занбӯриасалпарварӣ имкониятҳои бузург дорад. Соли гузашта ба Аморти Муттаҳиди Араб 16 тонна асал содир карда шуд.

А. САТТОРОВ,
муҳбири ЎЗА.

Ҳар боре сари мизи корӣ нишаста ба дарсоҳа омодагӣ мебинанд, ҳамеша симои муаллими нахустини Ҷумҳурии Тоҷикистон — Субҳони Рӯзӣ пеши назарам чилвагар мегардад. Дил меҳодад пайрави устод бошам, вале орзу ҳамон орзу менамоям. Он солҳо вазирият ва шароит дигар буд. Ба замми ин ҷаҳонбинӣ ва имконоти хонандагон дигар буд. Муаллим якбора ба ду синф — якуму сеюм ва ё дуҷумла чорум дарс мегузафт. Дар ҳар синф аз ҳафт то даҳ нафар хонанда таҳсил мегуфта. Ҳамаи хонандагон навиштану хондан ва ҳисобро хубро аъло аз бар мекарданд. Ба худ меандешам, чӣ тарафи муаллими метавонист дар як синфона ба ду ва баъзан ба хонандагон се синф сабақ диҳад ва кораш ҳам босамар буд. Ба ин, албатта, иродаи мустақам ва матонати шахсӣ, донишу таҷрибаи кофӣ зарур буд. Ин хусусиятҳо устод доро буд. Эҷирифта бод, насли навраи деҳаи Сохиқӯрро дар тӯли беш аз 30 сол Субҳони Рӯзӣ хондану навиштан ва ҳисобро омӯхт. Омӯзгорони мактаби рақами 30-юми ноҳияи Нурато, ки то ибтидои соли 2010 фаъолият мебуданд, маъна аз устод Субҳони Рӯзӣ сабақ омӯхтаанд.

Зиндагинуи Субҳони Рӯзӣ сар то ба охири шогирдонро пасомадонро сабақест мондагон. Ҳар як ҷаҳонбин ҳаёти устод боиси ибрат ва пайравӣ аст. Қаҳрамони мо 5 январи соли 1926 дар деҳаи Зебонамзори Чашмаи Сурх, ки дар ихотаи кӯҳҳои сар ба фалакшида воқеъ аст, ба дунё омадааст. Чашмаи Сурх, ки имрӯз Чашми Сурх мегӯянд, оби зӯлӯлу равон дорад. Он маҳаллаҳои Чашми Сурх, Соғӣ (Соғӣ) — ро бо оби ошомидани ва обмонии замин таъмин

мекунад. Солҳои сиюм тақрибан 200 метр болотар аз чашма мактаби ҳафтсола амал мекард. Субҳонӣ ҷавон дар ҳамаи мактаб таҳсил гирифтааст.

Фаъолияти худро чун муҳриби ҳақиқи ҷамоати ба номи Орҷоникидзе оғоз намуд. Солҳои 1942-1943 дар бунёди канали Фарҳод саҳм гирифт. Солҳои нӯҳум буд. Чанги дуҷумлаи ҷаҳон

омӯзгорони тарбия гирифтааст. Модари устод момои Маъмур солҳои 30-ум дар мактаби Чашмаи Сурх бо фаъолияти педагогӣ машғул шудааст.

Роҳи ҳаёт равон нест. Субҳонӣ Рӯзӣ ҳам аз ин қонуни ҳаёт дар қанор намонад. Бародараш Раҳмони Рӯзӣ дар ҷанг ҳалок гардид. Шаш нафар фарзанд дошт. Тарбияи онҳо бар дӯши

бештар доштанд ба насли навра.

То нимаи аввали солҳои 80-ум таъсири муаллими дар ҷомеаи бештар буд. Мардум омӯзгори қадр мекарданд, эҳтиром дошт. Вале аз нимаи дуҷумлаи солҳои 80-ум қадри эҳтироми муаллим паст рафт. Ин ҳодиса 10-15 соли аввали асри бисту як боз ҳам бадтар гардид. Омӯзгори пайдоиши ин раванди номатлуб зиёдаанд. Солҳои 80-ум баъзе ҷавонон мактаби олиро дар сояи «амаку тағо» хатм намуд, сафи омӯзгорони тасодуфӣ аз ҳафт то даҳ нафар ба муаллим тағйир ёфт. Ба замми ин солҳои 90-ум ва даҳсолаи аввали садаи 20 муносибат ба муаллим боз ҳам номатлубтар гардид. «Муаллим — мурғпарвар», «муаллим — кирмакпарвар», «муаллим — пахтачин» ва ҳоказо гардид. Фаъолияти Субҳони Рӯзӣ дар солҳои Чанги хизматҳои шоиста, «Ситораи Сурх» ва гайра сарфароз гардонид шуд. Таассуфовар аст, агар фаъолияти омӯзгори муаллим қадр карда нашавад. Фаъолияти омӯзгори Субҳони Рӯзӣ низ, ки беш аз сӣ сол даст қачи ҷавонони як деҳаро рост кардааст, аз ҷониби ШТХ ноҳияи Нурато қадр карда нашуд. Вале хитираи устод дар қалби шогирдон ва пайвандон нақши абадӣ бақарда, ҳамеша бо неки ёд мекунад. Бехтарин унвон ҳурмату эҳтироми мардум аст. Бехуда нагуфтаанд:

Зиндаву ҷовид монд,
ҳар кӣ нақунон зист,
К-аз ақибаи зикри
хайр зинда қунад номро.

Ўзбекбайи РАҲМОН,
мактаби рақами 30-юми
ноҳияи Нурато
вилояти Навоӣ.

ОМУЌЗОРИ ЧАНГОВАР

идома дошт. Соли 1944 ҷавони ҳаҷдаҳсола — Субҳони Рӯзӣро ба ҷанг сафарбар намуданд. Ӯ дар дивизияи 125-уми полки шимолу ғарбии fronti Белоруссия чун тирандози одӣ ҷангидааст. Бародари Субҳон Раҳмони Рӯзӣ соли 1942 ба fronti пеши ҷанг сафарбар гардида буд. Ӯ, ки дар Озарбойҷон таълими ҳарбиро аз бар карда буд, аввалин афсари ҳарбӣ мебошад аз мардуми кӯҳҳои Нурато.

Субҳони Рӯзӣ дар соли 1945 ба деҳа баргашт. Ва соли 1946 Субҳонро боз ба сафи қувваҳои мусаллаҳ даъват намуданд. Дар барқарорсозии оқибатҳои ҷанг Ҷамоати иштирок намуд. Чун ватанпарвари асил худро нишон

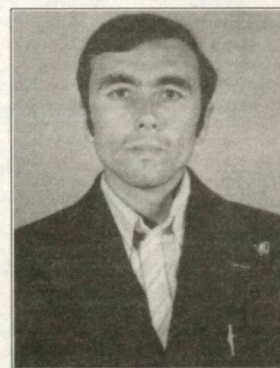
дод... Субҳони Рӯзӣ соли 1950 пас аз хатми техникуми омӯзгори Самарқанд ба фаъолияти омӯзгорӣ пардохтааст. То соли 1985 ба фарзандони мардум хондану навиштан ва ҳисобро омӯзонид. Ва як умр дар мактаб ба синфҳои комплекти сабақ дод. Воқеан, Субҳони Рӯзӣ дар оилаи

Субҳони Рӯзӣ монда буд. Марди дасткушоде меҳрубон, ифтихорманду богурӯр буд устод. Фарзандони бародарро аз фарзанди худ кам надид. Бо ҳама сари вафодору меҳрубон — апаи Момогул чор писар ва ду нафар духтари бародарро бо меҳр парвариш ва тарбият доданд. Ду нафари онҳо маълумоти оӣ гирифтанд. Воқеан, Субҳони Рӯзӣ, шахси бадавлат, падари дувозда нафар фарзанд, 9 писар ва се духтарро ба воя расонида, ҳонаву дардор кардааст. Бо нони муаллими 18 нафар ҷавононро тарбия намуда ба воя расонидааст.

Он солҳо мӯйсафедон касеро маломат ва ё таъна намекарданд, бештар аз таърихи аҷдод ва қомеъҳои замон, меҳру оқибат ва оқибатҳои сӯхтак меоростанд. Мушқилоти мардуми деҳаро ҳаллу фасл мекарданд. То миёнаи солҳои 80-ум ба суд қашид шудан ва ё байрон шудан оилаеро ёд надорам. Ҳар гуна ҷангу ҷанҷол аз ҷониби мӯйсафедон ҳаллу фасл меёфт. Ба ҳусус, муаллимони таъсири

Ўдбуд

«ИН МУЛКИ ҶАҲОН БА КАС НАМОНАД ҶОВИД»

воҳима фаро гирифт. Намедонистем, ки ин ҷарҳолҳо барои ҳимояи ҳаётироӣ мо аз рақати эҳтимолии муҷоҳидони афгон чунин амалро ба қор мебардаанд.

Пеши назар манзараи аҷиб ва барои мо қиёматӣ ғайритабиӣ ҳувайд гашта буд. Дар атрофи танҳо низомиёни мусаллаҳ мегаштаанд. Шабӣ аввалро дар ҳаймаҳои назди майдони ҳаёти рӯз кардем. Субҳи рӯзи дигар як ғуруҳ одуно мулқи моро аз санҷиш гузарониданд. Онҳо меҳостар доданд, ки қадоме аз мо хати рабасиёси форсиро хондаву навишта метавонанд.

Баъди санҷиш шонздаҳ нафар дар шаҳри Кобул мондем. Шарифҷонро ба вилоти Фараҳ фириостоданд. Моро ба минтақаи қорти қоруми шаҳри Кобул бурданд ва дар як аз ҳавлҳои он ҷой карданд. Гуфтанд, ки ин ҷойи зисти доимии мост ва ҷойи хидмат нис дар ҳамаи наздиқост.

Иттифоқ афтод, ки то фарҷони мӯддати хидмат ману Шарифҷон ҳамдигарро надидем ва аз ҳавлӣ яқдигар нис беҳабар будем.

Ҳамаи тариқ, мӯддати муқарраршудаи хидмати мо дар Афғонистон ба охири расид. Ману Шарифҷон зими бозгашт ба Ватан дубора дар майдони ҳаёти Кобул боҳам вохӯрдём. Хушқол шудём, ки зиндаву саломат боз ба дидори ҳамдигар расидём.

Вақте ки ба ҳаётироӣ низоми «Ил-76» савор шудём, маълум шуд, ки аз ғуруҳи ҳаштодаҳ фарҷи қабил ҷанд нафар ҳамроҳнам дар байн нестанд. Аммо кас нагуфт, ки онҳо қунонд ва ҷаро ҳамроҳи мо ба Ватан барнамегарданд.

Баъди бозгашт ҳама дубора машғули қору зиндагӣ худ шудём. Баъзан бо Шарифҷон дар маркази ноҳия ё ягон тӯро маросим рӯ ба рӯ меомедам ва ахволпурсӣ мекардем. Вақте ки бо аъзои ҳонаводам ба шаҳри Тошканд кӯчидам, диду боздидҳои ману Шарифҷон дер-дер рух меодагӣ шуд.

Дар ҳамаи Шарифҷон ба ман гуфтанд, ки ӯ солҳои зиёд ба ин сӯ ба бемории қалб мубоҳа шуда буд. Аммо бо вучуду муолиҷаҳои зиёд ин беморӣ вайро бебозгашт ба абадият бурд. Аз зумраи омӯзгори Сӯх, ки дар пайи ману Шарифҷон қарзи интернационалисту худро дар кишвари Афғонистон анҷом додаанд, имрӯз боз ҷаҳор тани дигар дар қайи ҳаёт нестанд. Нихолҷон Мамамов, Мамаминҷон Саидбеков, Раҳмонҷон Нисоев ва Алиҷон Савронов нис дар асари беморӣ бо ин дунё падрӯз гуфтаанд.

Қобил ба ёдоварист, ки теъдоди иштирокчиёни ҷанги Афғонистон аз ноҳияи Сӯх 120 нафарро ташкил мекунад. Сарбозони қаторӣ Ҷуралий Мӯйминов ва Давронҷон Давронов ҳанӯз зими иҷрои хидмат дар ҳамаи Афғонистон ба шаҳодат расидаанд. Ёди ҳамаи онҳо гиромӣ бод!

Мирасрор АҲРОРОВ,
собиқадори ҷанги
Афғонистон.

Дар акс: Шарифҷон Шарифов.

номи бародарашонро ба ман гузошта буданд. Файр аз он ки аз модарам хоҳиш кунам то аз ҳамсарам эҳтиёт шавамд, чизи дигар гуфта наметавонистам.

Падарам ҳаёти саҳну вазнинро бисёр аз сар гузарониданд, дар ҷанги зидди фашизм ширкат кардаанд. Чилу панҷ соли ҳаёти худро ба қори омӯзгорӣ ва мактабу маориф бахшидаанд. Ба ҳешу табор ва ҳамсоҳю меғуфта, ки дар Афғонистон инқилоб рух додааст ва ман барои дифоъи намуҷони манфиатҳои мардуми фақирони афгон ба он ҷо сафарбар шудам. Ҳоло ҳарду дар қайи ҳаёт нестанд ва ёдашон гиромӣ бод!

Бегоҳии сеюми апрели соли 1981 ману Шарифҷонро ба қатора ба Тошканд расидём то беғоҳ мунтазири қатори дигар нишастем.

Вақти ҳаракати поезд фаро расид. Бо Шарифҷон вориқи купе шудём. Ҷойҳои моро ишғол карда, гоҳ қуноншӯ гоҳ сӯхбаткунон, гоҳ хуфтаву гоҳ бедор савори қатора пеш мебарфтем.

Ногоҳ садои Шарифҷон ба гушам даромад. Вай руҷиёи Умарӣ Хайёмро замзама мекард: *Онон, ки қуҷан буданду онон, ки навад,*

Ҳар як пайи яқдигар яқояк бишавад,
Ин мулки ҷаҳон ба кас намондад ҷовид,
Рафтанд, равему боз оянда раванд.

Рубой ба охири расид ва Шарифҷон як охи сард қашид.

— Дўстам, барои «қўна» шудани ману шумо ҳанӯз вақти зиёд дар пеш аст. Дила васеъ гиред ва фикрҳои ҳархеларо аз сар дур кунед, — гуфтанд бо оҳани шўҳиёмеъ ва хостам Шарифҷонро аз вартани ноумедӣ раҳонам.

Аммо худам наметавонистам, ки дар пеш ҷи сарнавишти моро интизор аст.

Ба шаҳри Алмаато қошти рӯзи дигар расидём. Маълум шуд, ки ғуруҳи ҳаштодаҳфарии мо шаҳрвандони шаҳру ноҳияҳои гуногуни Ўзбекистону Тоҷикистон ва Қирғизистон хастанд. Баъди он ки дар як аз қисмҳои марзбонӣ мӯддати дах рӯз машқӣ ҳарбӣ гузаштем, фармондеҳ эълон кард, ки омода шавем ва ҳаётироӣ ҳоси низомии моро ба шаҳри Кобул мебарад.

Вақте ки ҳаётироӣ ба майдони ҳаёти Кобул наздик шуд, атрофи онро ҷаҳор ҷарҳолҳо иҳота кард. Ин ҷарҳолҳо яқзаил аз самти ақибӣ худ рақет мепаррониданд. Ин ҳолро диди моро

МЕҲМОНХОНАЕ ДАР ДОМАНИ КҶҲ

Ҷамъияти масъулиятш маҳдуди «Tuzkop hotel»-и ноҳияи Шерободи вилояти Сурхондарё дар маҳаллаи Чорбоғ барои сайёҳон меҳмонхонаи замонавӣ сохт.

Дар шароити кунуни душвори мубориза бо пахншафии сирояти коронавиреус қор дар соҳаи сайёҳӣ, мисли тамоми соҳаҳо, бо риояи қатъии қоидаҳои карантин идома дорад. Аз ҷумла, дар воҳаи ҷанубӣ сохтмони меҳмонхонаҳои нав, хобгоҳҳо, нуқтаҳои хидматрасонӣ ба сайёҳон қатъ нагардид.

— Пандемия ба сайёҳии ҷаҳонӣ зарари қалон мерасонад, — гуфт роҳбари раёсати вилоятии Кумитаи давлатии рушди сайёҳии

Ҷумҳурии Ўзбекистон З. Намозов. — Ин раванд ба кишвари мо нис беасар намонд. Дар ин давраи душвор сарвари давлатон ба операторони сайёҳӣ, ширкатҳои сайёҳӣ ва субъектҳои тижорати меҳмонхона интиёзҳои дахлдор дид. Аз ҷумла, онҳо то охири сол аз андозии замин ва андозии амвол овоз карда мешаванд. Меёри андозии иҷтимоӣ аз 12 фоиз ба 1 фоиз кам карда шуд. Чунин эътибор субъектҳои соҳаи сайёҳӣро ҳавасманд намуда, ба қори самарабахши

Суратгир: Ч. ҚУЗИМУРОВОДОВ (ЎЗА).

онҳо пас аз барҳам додани карантин мусондат хоҳад кард.

Хобгоҳи нав, ки дар минтақаи кӯҳистон сохта шудааст, қодир аст ҳам-

замон 20 нафарро қабул кунанд, барои сайёҳон шароити зарури фаро овард. Бо мавриди истифода қарор гирифтани хобгоҳ қор

нафар соқинони маҳаллаи Чорбоғ бо ҷои қор таъмин мешаванд.

Х. МАМАТРАЙМОВ,
муҳбири ЎЗА.

«АГАР ДАР ҶАҲОН НАБВАД ОМУЌЗОРИ...»

Арзи эҳтиром

Дар хонаи устод

Бо нияти дидорбинӣ боз раҳсипарон ҷониби ҳамсоядеҳ — Янгибӯй, назди устоди устодон Курбонмуроди Азиз. Онеро, ки имрӯзҳо баҳори 86-умини умри хешро истикбол хоҳад гирифт. Онеро, ки 50 соли умри ғайзбораш сарфи таълими тарбияи фарзандони халқ гардида. Саҳуост фарзандони ӯ. Соҳибдавллат аст ӯ. Агар қадру манзалат намедошт, агар фазлу маърифат тўшарош намебуд, сапар қошонаш ҳама рӯз аз қудуми хешу ақрабо, ёрӯ дўстон ва шогирдон бо вафояш нурафшон мешуд...

Лаҳзае, ки вориқи хона гардидам, мавсуфро саргарми мутолиа дидам. Пири равшанзамир девони Ҳофизро як сӯ гушта, қаминоро бо табассум ва нигоҳи гарм пешвоз гирифт. Ҳолпурсӣ кардем. Сипас, шўҳиқунон гуфт:

— Устод, маъзарат меҳам. Охир, шайх Саъдӣ дуруст фармудаанд, ки «аз қаро омадӣ, қаро наёмедӣ?» гуфтанд бехтар аст.

Алқол дар ёдам нест, намедонам, чӣ хостам, ки устод аз завҷаашон дархост карданд, то расмҳои биёварад. Рӯймолҳои сарпечи сафедро қушода, ки даста расмро пешни бодам гузоштамд. Аксҳоро як-як ба бодикҷат аз назар мегузарондам. Гуё ҳар қадом саҳфае аз рӯзгори борақати муаллими қунонсол, ҳиссае аз пайраҳои сангину пурифтхори педагогии

Аълоҷии таълими халқи Ҷумҳурии Ўзбекистон Курбонмуроди Азиз қисса мекарданд. Дар акс манзараи аҷиб ва таваҷҷуҳи маро бештар ба худ ҷалб намуд. Муаллими ҷавон дар ҳалқаи шогирдон. Аммо бархе аз онҳо навраш ба баъзеи халқонсол бо сару либосҳои хоси солҳои 50-60-уми асри гузашта. Устод нигоҳи хайратомези маро пай бурда, ба тариқи зайл шарҳ доданд:

— Он солҳо ахвол чунин буд, ки синни толибонии як синф аз ҳамдигар тафовут дошт. Аз ин рӯ, ғуруҳи хастаи маънаи калонсолтар, ҳатто қисме соҳибӣ хонаву дар нис буданд. Ин қостҳои меҳос ва оқибати ҷанги ҳуномонсӯз маҳсуб меёфтанд.

Дарвоқеъ, расм соли 1953 аксҳои шуда будааст. Дар ҳоле ки ҳанӯз мактабҳо кам буданду қадроҳи намераси-

данд, навҷавони тақрибан 18-19-сола аз бераҳагӣ киштзорҳо, қамшипоҳо ва ҷўйҳоро ҳар рӯз пиёда убур мекард. Тобистон гармо ва ҷангу ҳок, дар фаслҳои боқимонда бошад, барфу борон ва сардиюлоӣ. То филиали мактаби рақами 22-юм, ки дертар дар маҳаллаи Янги ҳаёти ноҳияи Сарисой ба таълимоҳи мустиқил, яъне мактаби рақами 9 табдил ёфт, масофаи равю 24 километр. Маош ҳам на-чиз. Оё хоҳиш, ирода, шавқ, садоқату қаноати педагогӣ ҷавон барои муаллимонӣ на-вории имрӯза сабақ шуда на-метавонад?

Ҳақ бар ҷониби соҳибдиле, ки фармудааст: *Бе азии дурусту саъйи қомил, Касро набувад мурод ҳосил.*

Ҷонпарвар аст суҳбати омӯзгор. Баъди ҷанд мӯддат ба аёдаги устод пасу пеш, аввал соҳибқор Зиядуллои Ортиқ, соӣ омӯзгор Худойберди Рачаб ҳозир шуданд. Ҷеҳраи эшон гуё монанди гул шукӯфт. Янги Хадича, ки бонусет қушодадилу меҳрубон, баробари шавҳар меҳмонхоро бо хушқоли сари дастархон даъват намуд ва сипосомез гуфт:

— Шукр, сад шукр. Аз рӯзе, ки пойи мардакамон осеб бардошт, илтифот ва хайрҳои ошнову бегонаро зиёдтар ҳис мекунам.

— Янга, устод ҳамчун мураббӣ маслиҳаттар ва шахси табарруқ барои ҳар қадоми мо ғаниматанд, — бо самимият

изҳори ақида қард собиқ шогирди муаллим Зиядулло. — Ҳоло ҳам муҳтоҷи сабақҳои устодем.

Суҳбати мо маҳфили адабияти ба ёд меовард. Саравал, аз боби одаму одамгарӣ суҳан рафт. Сипас, атрофи китоб ва манфиати он анде-шаҳои қолиб ба миён омаданд. Устоди фарҳангдӯст дар ин маврид ёддоштеро ба самъи мо расонданд:

— Солҳои 1956-1961, айёми таҳсил дар Донишдади омӯзгори Тоҷикистон ҳамроҳи дўстам — шодравон Субҳонқул баҳри пайдо қардани асари «Таърихи халқи тоҷик»-и академик Бобочон Гафуров дари ҷанд дукони китобфурӯши Душанбешахр қўфта будем. Дар ин солҳои наздик бошад, қадоме аз ҳамсӯҳбатон мӯжда дод, ки наширавоти китоби «Тоҷикон»-и олими барҷаста оғоз ёфта, ҳамзамон бо амри раисҷумҳури кишвари ҳамсоя ин шохасаро роӣгон ба ҳар як оила дастрас қарда истода будаанд.

Бояд биғўем, ки Б. Гафуров аз шогирдонии содиқи устод С. Айни ба шумор мебард. Маъз бо пешниҳоди ин ҳодими намоёни давлатӣ ва шарқшиноси забардаст соли 1951 асосгузори адабиёти навини тоҷик — Айни ба ҳайси нахустин президенти Академияи илмҳои Тоҷикистон интихоб гардида буд.

Сари як пиёла ҷой пахлуҳи гуногуни захматҳои шови устод Айни, аз ҷумла,

нақши бесобиқаи ӯ дар таълими робитаҳои адабию фарҳангии халқҳои тоҷиқу ўзбек бо неки ёд карда шуд.

— Месаъад, ки ҳамеша назди ин симои худогоҳ ва фарзанди фарзонаи халқамон сари таъзим фуруд орем, чунӣ танҳо ба тўфайли хидматҳои таърихи устод бақо ва бедории миллати мо насиба мон гашт, — гуфт Курбонмуроди Азиз.

Симои педагоги асил

Ба роҳи тўлоии фаъолияти омӯзгори устоди варзида назар афканда қас ба ҳулоасе меояд, ки ӯ инсонии қомеъ аст. Ӯ дар ҷанде аз ин маърифатгоҳҳо: аз ҷумла, мактабҳои рақами 22,3-юми ноҳияи Сарисой, таълимоҳи 5 (қоло 18), 30 (13-и имрӯза) ва 14, 15, 12 (дар маҷмӯъ собиқ рақами 33-юми овозадор)-и ноҳиямон софдилона меҳнат кардааст. Дар ин ё он дабистон мӯддати 25 сол ба вазифаи ҷонишини директор оид ба қорҳои таълимо бар ўда дошт.

— Дар мактаби рақами 15-уми зодгоҳам, бо вучуди он ки хонаи падар ҷандон дур набуд, баъзан аз серқорӣ шабоҳ дар ҷойи қор меомондам, — яке аз саҳифаҳои меҳнати ҳаёти худро ба хотир оварда меғўяд собиқ роҳбари фидои.

Устод аз он меболаш, ки ақсарияти шогирдонаш инсонҳои неқмонанду байни мар-

дум обрӯ ва шукрат доранд. Метавон мисли омӯзгор И. Ҳусинов, рўзноманигор Ҷ. Ҷўрабоева, муҳандиси О. Ҳоҷиев, шифокорон А. Бобоев, С. Турсунов, шодравон Н. Холниёзов ва боз нони даҳро нафар дигарро бо эҳтиром ба забон овард.

— Азбаски муаллим дониши муқаммал ва таҷрибаи бойи қасбӣ дошт, машғултоҳ шавқовар ва сермазмун мегузаштанд, — доир ба маҳорати педагогии устод худ ба мо нақл мекард собиқ шогирди фаъоли омӯзгор Ҷ. Ҷўрабоева. — Фарқи ҳаёлиҳои ширин гоҳи чунин мепиндоштем, ки гуё мову устод дар саҳнаи театро қадом як нақшоҳро бозидида истода бошем. Муаллим серталабу саҳтгир ҳам буданд.

Дар ин маврид беиҳтиёр баъти зерини Мавлоно Абдураҳмони Ҷомӣ ба ёдам расид: *Агар дар ҷаҳон набвад омӯзгор, Шавад тира аз беҳирад рӯзгир!*

Ҳамчунин муаллими ботарибаи таълимоҳи рақами 12-ум, ки аз зумраи собиқ шогирдони пешсаф ва ҳаққори педагогӣ қунонсол ба шумор мебард, роҷеъ ба фазилатҳои қадриҳои лаҳза андешаҳои хешро ин тавр баён кард:

— Муаллим таъби нозук доранд. Сабру таҳаммул ва тақмин қуъзе аз ҳислатҳои деринаи он қас мебошад. Риояи одоби муоширатро бояд аз эшон омӯхт. Ростӣ, дар масъалаи маърифати либоспўш ақсарияти шогирдон

ба Курбонмурод Азизов ва шодравон Субҳонқул Хидиров тақдир мекардем.

Воқеан, устод Курбонмуроди Азизро муштарии рўзнома таваассоти мақолаҳои дилҷасту хонданӣнобаҳш ҳам хуб мешинохт.

Устод гарчи табиатан оромӣ ҷиддист, дорои қалби ҳасоси ғуруҳиёне буда, қадришнос аст. Борҳо аз забони эшон шунидем, ки дар бораи дўстон, ҳамсолу ҳампешаҳои худ, мисли шодравонҳо Е. Сангинов, М. Қарабобов, С. Хидиров, Б. Саломов, М. Со-диқов, А. Ниёзов, Г. Ниёзов, М. Муҳаммадиев, Н. Рачабов ва дигарон суҳанҳои неқ гуфтаасту меғўянд.

— Чӣ лаҳзаҳои пурнишот, алаҳқусу, солҳои баъди ба нафақа баромадан бо яке аз донишмандони маъруфи диёрамон ва машаллоии маориф — раҳматӣ Шамсиддин Рашидов ҳамнишини ҳамсӯҳбат будем, — гиря гулгуириш қарда бо таассуф ҳарф мезадад ҳангоми мулоқоти наватимон муаллим. — Бисёре аз мо, дуруст, дар поёи устоди қарор дорем. Вале ба сифати ҳазинаи бебаҳои илм ва қони маънаӣ ҷойи устоди ҳамаи мо имрӯз холист...

Фурӯзон бод чароғи маърифат

Имрӯзҳо яке аз бузургсолони сулола — устоди арҷманд Курбонмуроди Азиз даври пири меронад. Фарзандони падар — апаи Сафармоҳ, Зу-

байда, Ҳамиди, Қаландари шифокор, Музаффар, янги Хадича, қелинашон Ойсора, набаҳарон бобо Мақсуду Фирӯз гирди гули сари сабади хонадон парвонавор дар мезанадун ғамқорӣ мекунад.

Мутаассифона, гоҳи мо дар банди ғафлатем. Ба қавли шоири:

Дар рӯйи ҷаҳонему надонем ҷаҳон чист, Фарзанди замонеку надонем замон ч

«МАН ҲАМ ОЧА ДОШТАМ...»

Тамони эҳсосоти аҷиб дунё, ки барои инсоният офарида шудааст, гузаро мебошад, ғайр аз меҳри модар. Аз ноомади кор молу мансаб аз даст рафтани аз бесадоқатӣ дӯсти завоҷ ёфтаниш мумкин, аммо меҳри модар ҳар лаҳза ҳамроҳи ману шумо. Ӯ пайдор аст. Ҳар яки мо — ҳоҳ пир, ҳоҳ ҷавон барои модари худ ҳамеша чун қўдак мемонем.

Ба гуфтаи шоир:

Дилам ҳар ғаҳ ки бар ёди ту гум зад,
Шеърҳо гуфтам,
Бикарддам баҳри таскини дили худ номи
ту тақдор.
Агарчи борҳо хондам Ватанро ҷойи ту,
Модар,
Ватан, маъзур, меҳри модари будаст
нотакдор.

Айёми бачагӣяро ба ёд меорам. Модарам маро меғуфт: «Хон, духтарам, хон. Ман армон дорам, ки нахондаам, аммо ту, албатта, бояд хонӣ. Даме, ки туро дар либоси омӯзгорӣ ба сӯйи мактаб шитобон мебинам, орзуву армонҳоям амали мегарданд». Ин суҳанҳои модарам маро илҳом мебахшид ва дарстайёркуниро қанда намекардам.

Рӯзе директори мактабамон ба ҳонам омад. Ӯ фикри дар озмуни ғанӣи иштирок намудани маро ба падару модарам пешниҳод кард. Аз шундиани ин модарам хушҳол шуд, падараму бародаронам эътироз дош-

танд, ки ташвиши зиёдатӣ аст. Вале модарам фикри худро боло гузошту бароям тамоми шароитро муҳайё сохт. Ӯ ҳар доим маро ба озмуноҳои кўчак гусел мекарду даст бар ду мебардошт, то ки бо сари баланд баргардам. Ҳамин тавр ҳам шуд. Дар озмуни ҷумҳуриявӣ иштирок кардам. Аммо ҷойи ифтихорири гирифта натавонистам.

Лаҳзаҳои охири имтиҳонсупорӣ. Ман ҳомӯш будаму модарам саросема. Ниҳоят саъю кўшиши модарам буд, ки дар дилам боз шуълае пайдо гардид. Ба Донишқадаи омӯзгории Ангрен ҳуҷҷат супоридам. Бо азии тақдир ба таври шартнома дохил гардидам. Боз ҳамон ҳолати дерина, боз ман дар миёни ду оташ: бародаронам муқобили хондани ман, аммо модарам инро ҳатто гўш кардан ҳам намехост. Ман бошам ба ғам фуру рафта будам, зеро ҳаёли ба рӯзгори оила зиён расонидан маро ором намегузошт. Ба худ қарор кардам: соли оянда боз ҳаракат мекунам. Аммо модарам бароям шарт гузошт: ё мехонӣ, ё то соли оянда ба шаҳар меҳиҷамат. Бешубҳа, ман якумиро интихоб намудам.

Ба ниҳоят номи шарафноки донишомӯзро сазовор гаштам. Дар донишқада аз устодони таҷрибадору равшанзамир, мисли Фарҳоди Исомидин, Рӯзибойи Қурбонӣ, шодравон Рустам Ғаниев ва дигарон илм омўхтем. Ман солае як ё ду бор аз ҳоли модари да-

рунсўхтаам хабар мегирифтам. Модарам ҳар даме, ки маро пазмон мешуд, рахти нону дигар чизу чораҳоро бардошта, аз қишлоқи хурдаке, ки дар домани қаторқўҳри Нурато ҷойгир аст, ба шаҳри Ангрен мешитофт. Дар назараш на заҳмати роҳ менамуду на чизи дигар...

Ниҳоят баъди чор соли таҳсил дипломи сурхро ба даст гирифтам. Хушнудии модарам ҳадду қанор надишт.

Солҳо паси сар гашт, ман соҳиби оилаю ду фарзанди ширин. Таи ин солҳо дар ҷустуҷўи кор шудам, дар ин роҳ ба душвориҳои рӯ ба рӯ омадам. Ба ҳар ҷое муроҷиат кардам, тамоми дарҳо ба рӯям баста буд. Бисёр ғамгин будам, ки модарам бо заҳмати кўшиши зиёде маро хонанд, ба ивази ҳамин қадар хизматш бароям меҳостам аз маоши муаллими рўймоле тўғфа кунам.

Тақмили ихтисос кардаму касби дуҷумро ба даст овардам. Шаҳарам, ки ҳарбӣ аст, дар шаҳри Қарши адои хидмат мекунад. Ҳоло шаш сол боз дар ин ҷо истиқомат дорем.

Ман дар яке аз мактабҳои ноҳияи Қарши ба якумхонадон дарс меҳиҷам. Орзуву армони модарам имрӯз ҷомаи амал пўшидааст, чунки ман ҳар рӯз бо либоси омўзгорӣ ба сӯи мактаб мешитомам. Ман низ ба орзуям расидам, аз маоши нахустини худ барои модарам рўймоле харидам.

Чанде пеш дар асоси панҷ ташаббуси Президент байни 69 мактаби ноҳия озмуни расосони синфи якум баргузост гардид. Чанд рӯз пеш аз озмун ба модарам занг задам, гуфтамаш, ки бароям ҳар саҳар дуо гўяд, то ки шогирди тайёрнамудаам зафар ба даст орад. Гуфт: дуоҳои ман ҳамеша бо туст, духтарҷонам!

Боварии қомил доштан, ки дуои модар соҳир аст, шогирди хурдаки ман ҷойи ифтихорири соҳиб гашт. Инро барои худ шараф донистам. Ҳамаи ин меваи заҳмати «мувори-за»-и модарам аст. Ман низ ҳар панди ўро сармашқи кори худ меҳисобам.

Шояд оҷанғҳои рўйшу дасту пой дарднокаш нишонаи заҳматқояш бошад. Даме ки ғамаш боло мегирад, дили модарамро чизе мекобаду ашқаш мерезад ва чун дар дехоти мо модарро оча меғўяд, ў меғўяд: «Замоне ман ҳам оча доштан...» Акнун ман фаҳмидам, ки ў низ ҳумори меҳри модар мекардааст.

Ҳоло аз модарам хеле дур зиндагӣ дорам. Қошқ бол мебаровардаму париди рафта аз ҳолаш хабар мегирифтам, руҳи ҷинафтодаву мўйҳои сафедашро сила мекардам. Шуморо бисёр пазмон шудам, очаҷонам!

Умеда ОРЗУМУРОДОВА,
муаллимаи мактаби рақами 31-уми
ноҳияи Қаршии вилояти Қашқадарӣ.

ДУХТАРИ БОИСТЕЪДОД АЗ ЧИНДОВУЛ

Имрӯзҳо дар мамлакатамон барои ҷавонони боистеъдод шароитҳои мусоид фароҳам оварда шудааст, онҳо дар озмуноҳои гуногун муваффақиятнок иштирок мекунанд. Онҳое, ки қомеъ мегарданд, ба донишгоҳ ва донишқадаҳои интихобкардашон бе супориши имтиҳон боимтиёз қабул мешаванд.

Ҳар сол дар арафайи 8 Март — Рӯзи байналхалқии бонувон гуруҳи духтарони соҳибқиядори кишварамон барои ҳулки аъло, истеъдоди нодир, ташаббускорӣ, қомеъбихрашон дар таҳсил, ҳамчунин дастовардҳои алоҳидашон дар соҳаи таълим, илм, адабиёт, маданият, санъат, варзиш ва ғайроти ҷамъиятиашон мувофиқи қарори Президент бо Мукофоти давлатии ба номи Зулфия сарфароз мегарданд.

Имсол дар рўйхати мукофотонидагон хонандаи синфи 9-уми мактаб-интернати давлатии ихтисосонидашудаи ноҳияи Қосонсой Олимаҳон Тоҷибоева ҳам буд.

Қамина кўшиш намурад дар бораи ин духтари соҳибқиятеъдод, ки дар синни мактабхонаиш соҳиби чунин мукофоти бонувон гардидааст, ягон маводе ишро кунам.

Мактаби маъзур дар яке аз деҳаи қалонтарини ноҳияи Қосонсой Чиндовул воқеъ буда, дар шафати роҳи Тўрақўрон — Қосонсой қад рост намуздааст. Деҳа аз рўйи Барномаи давлатии «Обод қишлоқ» таъмир ва бунёдқориҳои назаррас амалии гардида, он қиёфаи аҷиб пайдо кардааст. Ронандаи мошини сабукрав мошинро оҳиста боздошта, «мана ба манзилатон омадед» гуфт. Ҷонишини директори мактаб оиди қорҳои маънавият маърифати Мухибулло Аҳмедов қамарона самимона пешвоз гирифт. Сипас оиди қомеъбихори ноилгардидаи Олимаҳон суҳан гуфт.

Дарҳақиқат, Олимаҳон Тоҷибоева дар дили қўчакш аз 7-солагӣ ба санъат меҳр пайдо мекунад. Аввал дар мактаби мусиқии рақами 3-юми ноҳия аз Соҳида Аҳмадхонова асро-ри дуторнавозиро меомўзад. Сонитар бо омўзгори мусиқӣ Обидҷон Азимов ба омўзиши суруд шуруъ мекунад. Имрӯзҳо дар мактаби мусиқӣ ва санъати бачагонаи рақами 11-уми шаҳри Намангон аз устодаш Шерзод Абдурахимов бештар барои омўхтани сурудҳои мақом маҳоратшро сайқал меҳиҷад.

Вай аз соли 2015 дар озмун ва ҷашнвораҳои иштирок мекунад. Ҳамаи сол дар ҷашнвораи бачагонаи байналхалқии эҷодии «Қамалак олдўзлари» муваффақиятнок ишти-рок ва қомеъ гардида. Инчунин дар азназаргузаронӣ-озмуноҳои «Авлоди маънавияташ баланд», «Сарояндаи Ватан», «Ситораҳои боистеъдод» иштирок кард. Соли 2018 дар шаҳри Боку дар ҷашнвораи байналхалқии «Муғом» ишти-рок намузда, ғолибиро ба даст даровард.

Олимаҳон баробари санъатро пеша қардан ҳамаи ған-хоро ҳуб аз бар қарда, бо баҳои аъло илм меомўзад. Вай яке аз ғазолони клуби «Духтарчон» ва «Қамалак» ба шумор меравад. Вақти холи китоб мутлоқи карда, бештар шеър машқ мекунад.

Бо дўғонам Олимаҳон Тоҷибоева мо мактабиён ифти-хор мекунем. Имрӯзҳо дар таълимгоҳамон сафи пайравони Олимаҳон торафт зиёд мешавад, — меғўяд Насиба Зокирҷо-нова.

Дар кишварамон бо ташаббуси сарвари мамлакат ба санъати мақом эътибор зиёд шуд. То ҳозир сурудҳои «Ўзбекистон», «Қиролчи», «Шалол», «Қаландар», «Мустақод», «Дирисман», «Қизғалдоғим», «Қелиб гулзорим», «Ўстозлар», «Фигоним»-ро иҷро кардам. Аз даврани бачагӣ ба ҳунарпешаи нотақор Мунотот Йўлчиёва бо ҳавас нигоҳ карда, аз пай ў рафтагир орзу мекардам. Ба ҷашнвораи байналхалқӣ, ки дар рўзҳои наздик дар Маскав бояд баргу-зор мегардид, ҳамаҷониба тайёрӣ дида будам, аммо ҳоло ба иллати пандемияи ҷаҳонӣ он ба таъхир андохта шуд, — гуфт бо таассуф Олимаҳон Тоҷибоева.

А.МУРОДОВ,
хабарнигори «Овози тоҷик».

Вилояти НАМАНҒОН.

Наргис ва Рӯзибой — оилаи хушбахт

Дар пойтахт сохтмони зиёд бо ғайри ва зебоӣ қас-ро дар ҳайрат меғузорад.

Дар бунёди яке аз муҳташамтарин иморатҳо — меҳ-монхонаи «Хилтон», ки қайҳо мавриди истифода аст, қранчидухтари маҳаллӣ Наргис низ саҳми муносиб до-рад.

Дар баландиҳо ҷӣ тавр техникаи замонавии муқта-дирро боласта сохтани ў борҳо барои журналистҳо мав-зӯи мақола гаштааст. Духтарак пурдиллона қорери ба сомон мерасонд, ки ба иҷрои ин гуна амалҳо на ҳама мардҳо ҷуръат мекунад. Меҳнати дилваронааш му-носиб қадро ба ў бо ордени «Меҳнат шухрати», нишо-ни сарисинагии «Ўзбекистон белгиси» мукофотонида шуд. Дар озмун-азназаргузаронии бонувони соли 2018 «Зани сол» эътироф гардид.

Хурсанд буд, албатта. Некбахт. Вале барои инсон, ба ў, ки дар синни балоғат аст, боз як чизи муҳиме лозим — бахти оилави.

Яке аз қаҳрамонҳои романи «Палатаи қунҷакӣ»-и адаби тоҷик Фазлиддин Мухаммадиев низ дўшизаи қранчист. Номаш — Хиромон. Мухаббат ба Иброҳимҷон, ки низ пайи бунёдқорист, ўро ба қорномаҳои на-вбатии меҳнати ҳидоят месозад.

Наргисро ҷӣ ба илҳом меовард? Вай меғўяд, хостгорон меоманданд. Вақте мефаҳ-миданд, ки қранчиам, худро дур мекашиданд. Вале ман ноумед намешудам. Бовар доштан ба қулода-шавии бахти духтаракӣ оддӣе, ки дар сохтмонҳои ба-ланд меҳнат мекунад, худаш ёр мегарданд. Инак, бо меҳрбониҳои Парвардигор бахти худ ёфтан. Ҷавони фа-рғонӣ Рӯзибой, ки чун ман қранчист, ба рўзгору ум-рам ворид гашт. Тўйи мо иди қранчиҳо низ буд, ки дар барлои иморатҳои баланд ва бунёди «шаҳраҳои нав» дар Тошқанда азим саҳм меғузорад.

Ш. ГУЛРУХСОР.

ЧАЗО

РОЗИ ПИНҲОНИ КАФИ ДАСТОНИ МОДАР...

Мову шумо дар замоне зиндагонӣ дорем, ки даврони рушди илму техника ва технологияи рақамӣ ном гирифтааст. Бинобар ин имрӯз ҳар яки мо метавонем аз шабакаҳои интернет бемалол ва дар мавриди муносиб истифода барему маълумоти заруриро сари вақт дастрас намоем. Вале ҳоло суҳан аз ин ҳусус нест, мақсади мо дигар аст.

Меҳроҳе дар бораи модарон ва бонувон, ки аз қадим ҷинси латифи доништа мешаванд, ҳарф занем. Зеро вақтҳои охир дар шабакаҳои ин-тернет доир ба амалҳои ношоистаи занон-модарон ҳар гуна хабарҳои дилшӯрканандаеро хон-да, ростӣ гап, нафратамон нисбати чунин тои-фаи занону модарон меафсӯд ва аз чунин бе-меҳрию бешафқатии эшон дасту дилҳомон аз дунё сард мегардад.

... Ин воқеаҳо ба ман бонув, ки бо ў дар қато-рае, ки сӯйи Тирмизшар ҳаракат дошт, ҳамса-фар будем, нақл кард. Ин воқеаи муҳиш чанд сол қабл аз ин рух дода будааст. Дар ҳамсоягӣ ў пиразане зиндагӣ мекардааст, ки як духтар дошт. Баъди ду-се соли таваллуди вай шаҳа-раш ба бемории бедавое гирифтӣ гардида аз олам ҷашм меғўшад. Ҳамсоязанак шабу рӯз дар саҳро меҳнати вазири менамуд, то ин ки дух-тари ягонааш бе қаму қост ба қамол расад. Ба ў аз ҷойҳои гуногун хостгорҳо оянд ҳам, занакӣ ду-рандешу фарзандпарвар ба хотири он, ки фар-занди ягонааш дар хонаи бегонагон хору зор нагардад, ба шаҳар намебарояд. Фарзанди дил-бандшаро чун ғавҳаракӣ ҷашм ба қамол мерасо-над. Ба хотири он ки минбаъд соёбону пушти-бонаш гардад ва аз ҳама муҳимам, баъди вафо-таш ҷароғи хонадонашро мӯдате афрўзад, ба ҳама душвориҳо тоқат мекунад. Ниҳоят духтари он бевазан ба қамол мерасад ба рўзе ба ў аз як хонадони баобурий деҳа хостгорҳо омаданд. Модари мушфиқ бахти фарзанди худро фикр на-муда, розигӣ дод. Вале шарт гузошт, ки келин до-домод бояд дар хонаи ў зиндагӣ кунанд. Чунки вай танхосту дар айёми пирӣ мадағдор даркор аст.

Ҳамин тавр ҳам шуд. Аз ин миён солҳо гу-заштанд. Модари танҳо, ки духтару домод баро-яш хонаи алоҳидае ҷудо карда буданд, гўё дав-рони пирӣ меронд. Синни занак аз 80 гузашт. Дар ин байн духтаре, ки модар ўро бо ҳазорон умеду орзу ба қамол расониди буд, парвони мо-дар надишт, рӯз аз рӯз нағмаҳои бемаънӣ мена-муд. Дар ниҳоят қор, вай ҳатто рўйи фарзанд-ро надида, шаҳари худро аз хона ронд ва ба қўчаи айшу шират ворид гардид.

Модари пир дар хонаи алоҳида умр ба сар мебурд. Духтар барояш ҳарчи орад, шукр гўён истеъмол менамуд ва зиндагаш ба танҳой ме-гузашт.

Шабе модари пир гурусна монду ба умеди дар плита ҷой ҷўшондан аз ҷой бархост. Вале, азбаски торик буд, болои плитаи гармкунӣ аф-тиду сўхт. Аз ин ҳодиса дар он нимаи шаб қасе хабардор нашуд. Зеро духтари нозпарвардааш, аллакай дар ғўшаи ошкӣ навад дар ҳоби баро-ҳат буд.

Субҳидам ҳамсоягон аз бўйи бад бедор гар-дида, шитобон ба хонаи қампир даромаданд. Ҷисми пирзан дар болои плитаи ханўз месўхт. Бўйи ғализе ба атроф пахн мешуд.

Баъди гўру ҷўби модари пир духтари ягонаи ў дар ҳавли қалон яқнаву танҳо монд. Аз миён мӯддати зиёде нагузашта, вай ба дарди басвос ё молихулиғи гирифтӣ гардида, худкўшӣ кард. Қасе ба имлоди вай нарасид. Ин муқофоти амал буд. Ҷазое буд, ки фарзанди ноқобилу ношукр ба он сазовор.

Солех МУҲАММАДЧОН.

Вилояти СУРХОНДАРЕ.

Пазмонӣ

ЁДИ МОДАР

Боз баҳор омад. Сабзаҳо да-мида, гулҳо шуқуфтанд, табиат хурраму зебо гардид. Аммо чаро ту намеой, модарҷон? Тани дар-дманди туро ба ёд меорам. Дар-дманд бошӣ ҳам, мо фарзандо-натро дарси ҳаёт, дарси одаму одамгарӣ меомўхтӣ. Ҳамшираи тиббӣ будиву ба дарди марду-мони бешумор даво мебахшидӣ.

Вале ба дарди худ шифо наёфтӣ. Мухаббатам нисбати мо-дароне, ки туро мемонанд, зиё-да шуда, ба дидани симои онон ба хотирам меой. Ва ҳар гоҳе, ки қас номи туро ба забон мегир-аду дар бораи ту ҳарф мезананд ва ё ҳар гоҳе номи модарро ме-шунавам, туро ёд мекунам, бо дарду алам суҳанҳои воқеини туро ба ёд меорам, ки маро ба хондан, меҳнат, дўстдори мар-дум будан ҳидоят мекардӣ. Имрӯз барои ту меҳонам, меҳ-нат мекунам, дўст медорам, дўстдори мардум буданро меҳо-ҳам, зеро ту ҳамон вақт доим бо ман мемонӣ, дар бари ман қадам мезанӣ. Маро ташвиқ мекунам аз роҳи хато боздошта, ба роҳи рост ҳидоят мекунӣ.

Ёд дорам, рӯзи марги ту буд.

Ҳама ба ман меғуфтанд, ки туро дигар намебинам ва овози ши-ринатро намешунавам. Ва ҳар-чанд он дили қўчаки ман аз ғам лабрез буд, аз ту ҷудо шуданам-ро бовар намекардам. Ҳама бар марги ту меғиристанду бархе ба ман, ки дидагонамаро ба рӯи ту дўхта хомӯш будам, тасалӣ ме-доданд ва баъзе дидаи маро саҳт гуфта, ба нағристанам эрод ме-ғирифтанд.

Вале онҳо намедонистанд, ки ман бо ту суҳбат мекардам, су-ханҳои охирини туро аз лабони хомӯшам, ки бо дидаҳои пўшида меғуфтӣ, гўш мекардам. Ва вақ-те туро ба хок супурда омаданд, гўё ту низ бо онҳо баргашта ома-да будӣ. Ва мо тифлақони ази-затро бо меҳрубонӣ дар атрофат гирифта нишаста будӣ. Ба ҳоқат нур борад, модарам. Ҳар лаҳза ту дар дидаву дили мо зиндаю ҷовид ҳастӣ!

Дилфуза САЛОМАТОВА,
омўзгори забон ва адабиёти
тоҷикии мактаби
рақами 2-юми
ноҳияи Сайхунбодӣ
вилояти Сирдарё.

навис.

Ба ман шеър писанд наомад ва норозигӣна:

— Дадаҷон, шояд дигар шеър нависам. Дуо меғўед, алла меғўед, маънашро сар-фаҳм нарафтам, — гуфтам.

Падарам маро оғўш карда: — Духтари ширини ман, ту ҳоло хурд ҳастӣ. Худо хоҳад ба қамол расӣ, баъд маънои ин шеъри Лоикӣ бозуғро ме-қунад, доим аз пайи осишта-гии рўзгор бошед, даст ба дуо бардоред. Зеро дар кафи да-стони шумо қалиди иҷобати ор-зук, қомеъбихо ва хушбахтиҳои фарзанду ҷигарбандонатон ни-хон аст. Дар кафи дастони шумо ғанче пинҳон аст, ки боиси оси-иштагӣ, ободӣ ва пойдории оилаҳо мебошад. Дар кафи да-стони Шумо нўшдоруст, ки аҳли башарро аз беморӣ, бало ва офат нигоҳ меҳорад. Дар кафи дастони Шумо меҳри но-аёне ҳаст, ки дар гармӣ фузун-тар аз Оғоб аст ва баҳру бар аз он зебову ҳаёт ширинтар мешавад. Шоири беҳуда нафар-мудааст:

пешрави кори фарзанду пай-вандонро мекунад. Дар ниҳод меғўяд, ки «фарзандонамаро дар паноҳат нигоҳ дор. Тану ҷона-шон сихат бошад. Хоқро гиранд зар шавад».

Бигузур модарон доим ду-ғўи мо бошанд. То ҳаёт ҳастанд, хоки пояшонро сурмаи ҷашмон кунем. Меҳроҳам барои модаро-ни дунё бигўям, ки худро эҳтиёт қунед, доим аз пайи осишта-гии рўзгор бошед, даст ба дуо бардоред. Зеро дар кафи да-стони шумо қалиди иҷобати ор-зук, қомеъбихо ва хушбахтиҳои фарзанду ҷигарбандонатон ни-хон аст. Дар кафи дастони шумо ғанче пинҳон аст, ки боиси оси-иштагӣ, ободӣ ва пойдории оилаҳо мебошад. Дар кафи да-стони Шумо нўшдоруст, ки аҳли башарро аз беморӣ, бало ва офат нигоҳ меҳорад. Дар кафи дастони Шумо меҳри но-аёне ҳаст, ки дар гармӣ фузун-тар аз Оғоб аст ва баҳру бар аз он зебову ҳаёт ширинтар мешавад. Шоири беҳуда нафар-мудааст:

Ба нураш гарчӣ ин хуршеди
ховар,
Фаро гирад ҷаҳонеро
саросар,
Намгардад валекин он
баробар,
Ба ин пурқуввати бо меҳри
Модар!

Дилноза АБДУҶАЛИЛЗОДА.

Аз 655 нафар қорғаре, ки дар баҳши навоиги ширкати саҳ-ҳомии «Ўзтелеком» қору фаёлият доранд, 271 нафарашон занону духтаронанд.

Ширкати маъзур ба аҳолии хидмати телекоммуникасионӣ ме-расонад. Дар ин ҷо гуруҳи ахбори маълумот — «1009» шабу рӯз дар хидмати мардум аст. Вазиғаи он аз қабули занҳо ва ба мизочон дар шакли маълумот пешниҳод қардани онҳо ибор-ат аст.

Дар акс: операторзанон ва духтарони гуруҳи ахбори маълумоти баҳши навоиги ширкати саҳҳомии «Ўзтелеком».

Аксбардор: Сироч АСЛОНОВ (ЎЗА).

Муҳаррири навбатдор:

А. Субҳонов.
Мувофиқи ҷадвал — 21.30
Ба ҷоп супурда шуд — 23.30

Овози тоҷик

МУАССИСЛАР:

Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси
Қонунчилик палатаси Кенгаши,
Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси
Сенати Кенгаши ва Ўзбекистон
Республикаси Вазирлар Маҳкамаси.
Тоҷик тилида нашр этилади.

Сармуҳаррир

Шерпўлод ВАКИЛОВ

Рўзнома ҳафтае ду маротиба:
рўзҳои чоршанбе ва шанбе ҷоп
мешавад.

Рўзнома дар компютерхонаи идора
ҳарфчинӣ ва саҳифабандӣ гардида.

Ҳарфчи нақш бадеӣ, оҳанг меҳро аз 5 саҳифаи ҷопи ду интервали ва
шеър аз 50 минутаи зиёд бошад, идора қабул намекунад. Рўзнома ба
мақбули интихоби ҳафтаи ҷавоб намегардонад.

Рўзнома 25 июни соли 2008 дар Оҷонси матбуот
ва ахбороти Ўзбекистон таҳри рақами 0003 ба рўйқат
гирифта шудааст.

Индекси нашр — 170. Фармоиши 2 Г-535. Адади
нашр 793, ҳаҷм 2 ҷузъи ҷопӣ. Усули нашр — офсет,
андозаи А-2.

ISSN 2010-7757

1 2 3 4 5 6

Нишонии мо:

100000 ш. Тошқанд,
қўчаи Матбуотчилар, 32.

Телефонҳо: қабулгоҳ : 233 - 82 - 83;
Котибот 233 - 83 - 35. Факс: 233-57-30.
сайт: http://ovozitoj.uz, e-mail:
ovozitoj@umail.uz, ovozitoj@list.ru

Индекси обуна 170.
Матбуоти таъби нашри Ширкати саҳҳомии «Шарк».
Нишонии қорғона: қўчаи Буюк Тўроқ, ҳонаи 41.